

Ображений, зневажений,
На самоті з думками,
Сидиш, підперши голову
Крутими кулаками.

А десь радіють недруги,
І мед-вино кружляють,
І зле, зухвало й весело
Про тебе споминають.

Здається їм, що, здоланий
Важкою боротьбою,
Змирився ти з поразкою
І власною судьбою.

Нехай собі потішаються,
В застоллі пожирують,
Хмільне застілля скінчиться —
Вони ще пожалкують.

Вони ще будуть каятись,
У друзі набиватися.
А поки треба вистоять
І сумнівам не здатися.

Не поступитись правдою
І вірою священною
Перед злобою лютою
І кривдою мерзенною

І витримати з гідністю
Підлоти Еверести,

Задля добра та істини
Не поганьбивши честі.

Коли ж спаде і вляжеться
Непевне шумовиння,
І надійде просвітлення,
І стихить гординя,

Тоді не зловтішатися —
Лише зітхнути скрушно
І, помсту зневажаючи,
Простить великодушно.
